

(Bojsen) sagt, og det var dog det, det kom an paa, thi det er, hvad her foreslaas. Dette udelod det ærede Medlem, da han citerede. — Dernæst vil jeg i Anledning af Bemærkningen om, at Vilkaarene ikke ere de samme, at Uretfærdighed altsaa er til Stede, efter som en Arbejder, der arbejder uden Arbejdsgiver, er uden for Forsikringen, medens en Arbejder, der arbejder under en Mester, er forsikret, henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa den meget udførlige Diskussion, der herom har fundet Sted her i Salen, og hvis Hovedpoint var dette, at den Arbejder, der arbejder uden Arbejdsgiver, arbejder som han selv vil, og er sin egen Arbejdsgiver, samt at han som Følge heraf ikke kan gøre Krav paa at have den Forsikring, som Loven tilstaar den Arbejder, der arbejder under en Arbejdsgivers Ledelse, Tilsyn og Befaling.

Formanden (Sofus Høgsbro): Folketingsmanden for Maribo Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

N. J. Larsen: Hvorfor en Arbejder, der arbejder for egen Regning, men udfører ganske det samme Arbejde som en Arbejder, der arbejder for en Mester, ikke, naar han kommer til Skade, har et lige saa stærkt Krav paa Forsørgelse som den sidst nævnte, er mig en Gaade, og det ærede Medlem har endnu ikke gjort det indlysende, at det er rigtigt at gøre denne Forskel.

Da ingen yderligere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Ousen: Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

J. C. Christensen: Jeg kan ikke tilraade, at man vedtager dette Forslag om Udvalg. Lovforslaget har her i Rigsdagen været Genstand for Udvalgsbehandling mere end en Gang. Det er behandlet i Samlingen 1895—96 gennem Udvalg og i 1896—97 gennem Udvalg. Det er det samme Forslag, som foreligger her nu igen; der er ikke vedtaget nogen væsentlig Forandring deri. Jeg kan ikke tro, at det er nødvendigt, at man atter faar nedsat Udvalg om denne Sag nu. Jeg tror

ikke, der er noget at rette i dette Forslag, men selv fra de Mænds Side, som tro, at der bør finde Rettelser Sted, ere disse ikke af en saadan Beskaffenhed, at Rettelserne ikke meget vel kunne finde Sted uden Udvalgsbehandling. Jeg vil altsaa fraraade, at man sender Forslaget i Udvalg.

Ousen: Nej, det er slet ikke det samme Forslag, der foreligger her, som har foreligget for os tidligere. Deri har det ærede Medlem absolut Uret, og naar man lægger Mærke til den store Mængde Indvendinger, der ere gjorte gældende af mange Medlemmer her i Salen, og hvoraf en stor Del sikkert ere berettigede, saa synes jeg, at har der nogen Sinde været Grund til at sende et Forslag i Udvalg, saa er det her. Tiden er saa fremrykket, at jeg ikke skal give mig til at debattere denne Sag, men skal indskrænke mig til at fastholde det Forslag, jeg stillede før.

J. C. Christensen: Det Forslag, der foreligger, er i Virkeligheden det samme Forslag, som i Fjor enstemmigt blev vedtaget her i Tinget; at der er sket en eller anden formel Rettelse, udelukker ikke, at det er det samme Forslag. Og naar der er fremkommet adskillige Indvendinger, ja endogsaa en Masse Indvendinger, saa indrømmede det ærede Medlem jo selv, at en stor Del af disse Indvendinger ikke har stort paa sig, og jeg tror endogsaa, at man kunde gaa et Skridt videre og sige, at samtlige Indvendinger ikke have noget paa sig. Jeg har lagt Mærke til og har haft Lejlighed til at vise, hvor lidt disse Indvendinger have paa sig. De Herrer, som endelig ville have Forandringer i Forslaget, have jo imidlertid Ret til at stille Forslag derom. Der bliver nok Tid dertil, uden at Forslaget behøver at gaa i Udvalg. Saaledes som Forslaget foreligger, som det er beskaffent, kan jeg ikke se den mindste Grund til at henvise det til et Udvalg. Jeg maa derfor fremdeles fraraade dette Forslags Vedtagelse.

Ousen: Jeg ved meget vel, at vi have Ret til at stille Ændringsforslag, det behøve vi ikke det ærede Medlems Vejledning til. Men det ærede Medlem vil vel ogsaa indrømme mig, at skal man have Ændringsforslag grundigt behandlede, og skal man have Lejlighed til grundigt at overveje en Sag, er Vejen jo netop at vedtage Nedsættelsen af et Udvalg. Hvorfor i al Verden benytte vi os da ellers af denne Udvej for at faa Sager grundigt undersøgte?